

ת"פ 207/01/16 - מדינת ישראל נגד מחמד שלבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 207-01-16 מדינת ישראל נ' שלבי

בפני	כב' השופט אילן סלע
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
	ע"י עו"ד כריסטיאן דיק
	נגד
	מחמד שלבי
	ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד
	<u>הנאשם</u>
	<u>המאשימה</u>

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של סיוע ליציאה שלא כדין מתחומי מדינת ישראל ללבנון, לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) תשי"ד-1954. הוא זוכה מביצוע העבירה כבמבצע עיקרי שיוחסה לו בכתב האישום.

2. נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהכרעת הדין מיום 30.07.17 ועל כן אציין רק כי בסוף חודש יולי 2015, יצאו מישראל ללבנון מספר בחורים צעירים: וחד מרזיק (להלן: "וחד"), איאד שלבי, עבדאללה חמד וסאמר אבו עיישה, כולם תושבי מדינת ישראל ורשומים במרשם האוכלוסין שלה. מטרת היציאה הייתה השתתפות במחנה צעירים ערבים. במהלך השתתפותם במחנה, ביקרו הצעירים בפארק מליטה, מוזיאון השייך לארגון החיזבאללה. במוזיאון קיבלו הצעירים הסבר על פעולותיו של החיזבאללה במלחמת לבנון בשנת 2006 נגד ישראל, צפו בסרט המתאר את ההיסטוריה של פעולות חיזבאללה נגד ישראל, צפו בסרט המתאר את מלחמת לבנון בשנת 2006, ראו אמצעי לחימה של החיזבאללה וכן שאריות של טנקים ומסוקים ישראליים, סיירו במנהרה המדגימה את המנהרות דרכם תקפו אנשי החיזבאללה את ישראל, וכן סיירו במיצגים של חדרי לוחמים של חיזבאללה וחדר המיועד לשבי ישראלים. עם סיום המחנה, במחצית חודש אוגוסט 2015, שבו הצעירים מלבנון לישראל. עלה כי הנאשם סייע בידיו של וחד לנסוע למחנה. הסיוע נעשה במסירת מידע על המחנה, בחיבורו של וחד עם איאד ועם אדם בשם בלביסי ממרכז התרבות הערבי הגבוה ובסיוע בקבלת ויזה באמצעות בלביסי.

תסקיר שירות המבחן

3. נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן ממנו נלמד אודות הנאשם. בין היתר עלה כי הוא נשוי ואב לחמישה ילדים, כולם קטינים וסמוכים על שולחנו. באשר לעבירה בה הורשע נטען כי הנאשם כופר בביצוע העבירה. לדבריו, מערכת אכיפת החוק מנסה לפגוע בו בשל סירובו להיעתר לבקשת קצין משטרה לשתף פעולה עם המשטרה, ובשל כך הוא אף שהה ארבעה חודשים במעצר מנהלי ללא כל סיבה. בנסיבות אלו לא באה קצינת המבחן בהמלצה כלשהי בעניינו.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

4. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים בעבירה בה הורשע הנאשם, פגיעה בסדרי המשפט והשלטון שטומנים בחובם פוטנציאל ממשי לפגיעה בביטחון המדינה. הנאשם הוא זה שדאג לכרטיסי הטיסה, לתיאום מול אנשי קשר בירדן ובלבנון, ושלח את חברי הקבוצה לא למטרה של לימודים אקדמאיים וכיוצ"ב אלא לשם מטרה אחת ויחידה - פגיעה בביטחון המדינה, סיור בחסות ארגון לוחם שהסב ומסב נזק רב לישראל.

5. באשר לעונש ציין ב"כ המאשימה את גזר הדין בעניינו של וחיד, במסגרתו ציין בית המשפט (ת"פ (מחוזי-י-ם) 273-10-15 **מדינת ישראל נ' מוריזק** (פורסם בנבו, 30.01.17)) כי הענישה בעבירה שביצע וחיד אינה יכולה להיות אלא מאסר בפועל ולא בעבודות שירות. כן ציין כי בעניינו של וחיד שהורשע בעבירה המוגמרת של יציאה שלא כדין מתחומי מדינת ישראל ללבנון, נקבע מתחם עונש הנע בין חודש ל-10 חודשי מאסר, ועל כן בעניינו של הנאשם שהורשע בעבירה של סיוע יש לקבוע מתחם עונש הנע מחצי חודש ועד לחמישה חודשי מאסר.

6. באשר לעונש שיש להשית על הנאשם בתוך המתחם ציין ב"כ המאשימה כי על וחיד הושתו חמישה חודשי מאסר במסגרת ענישה כוללת של 48 חודשי מאסר על עבירות נוספות שוחד הורשע גם בהן (בכללן: ניסיון הצתה, החזקת נשק, 4 עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, 2 עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפיץ, 3 עבירות של התפרעות וגניבה). הוא ציין כי המתחם שנקבע בעניינו של וחיד והעונש שהושת עליו אושרו על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 2390/17 **מוריזק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.12.17)). ב"כ המאשימה עמד על כך ששירות המבחן התקשה לבוא בהמלצה בעניינו של הנאשם, ובשים לב לכך, הוא ביקש להשית על הנאשם עונש של חודשיים מאסר בפועל כשהוא שב ומציין כי בעבירות מסוג זה אין מקום לביצוע עונש המאסר בעבודות שירות או של"צ. לצד עונש המאסר יש להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס.

7. מנגד ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי אב ל-5 ילדים כשהוא המפרנס היחיד של משפחתו. לדבריו, לא ניתן להשוות את דינו של הנאשם לעניינו של וחיד או של שאר המשתתפים במחנה, בפרט נוכח העובדה כי הנאשם אך סייע ביציאה למחנה קיץ ולא היה לו קשר לביקור במוזיאון של ארגון החיזבאללה במסגרת המחנה. הוא ביקש כי בית המשפט יסתפק בענישה צופה פני עתיד.

דין והכרעה

8. הערך המוגן בעבירה של יציאה מישראל שלא כדין הוא פגיעה בסדרי המשפט והשלטון הטומנת בחובה פוטנציאל לפגיעה בביטחון המדינה. למטרת הנסיעה יש כדי להשפיע בצורה משמעותית על קביעת המתחם, שכן

אין דומה מי שיוצא לצרכי פרנסה, ביקור משפחתי, או פולחן דתי לבין מי שיוצא כדי לבוא במגע עם סוכן זר או ממניעים פוליטיים אחרים. זאת, בדומה להבחנה בין מי שבאים בשעריה של המדינה שלא כדין. במקרה זה, ישנן נסיבות לחומרה בשל כך שוחד, לו סייע הנאשם לצאת ללבנון, השתתף במחנה בו הוא קיבל הכשרה אידיאולוגית של החיזבאללה. נוכח מכלול התכנית של משתתפי המחנה ניתן להסיק כי הנאשם ידע כי מדובר במחנה בעל מניע אידיאולוגי ולא אך מחנה קיץ תמים, אך לצד זאת, לא הוכח כי הנאשם היה מודע לתכנית המחנה לפרטי פרטיה ובכלל זה על הביקור במוזיאון. כמו כן, היציאה לא נעשתה דרך מעבר גדר הגבול כי אם במעבר בשדות התעופה של המדינות.

9. בנסיבות אלו ובשים לב לפסיקה הנוהגת, אני קובע את מתחם העונש ההולם לביצוע העבירה כמבצע עיקרי בין חודש מאסר למספר חודשי מאסר לצד מאסר מתונה צופה פני עתיד (ראו למשל: ת"פ (מחוזי-י) 273-10-15 בעניין מוריזיק; ת"פ (י-ם) 23942-06-16 **מדינת ישראל נ' אלספדי** (פורסם בנבו, 27.10.16); ת"פ (י-ם) 35008-01-16 **מדינת ישראל נ' אבועישה** (פורסם בנבו, 10.10.16)). מתחם העונש של המסייע הוא מחצית ממתחם זה.

ובאשר לנאשם.

10. הנאשם יליד 1978, כיום כבן 40, נשוי ואב לחמישה ילדים קטינים, נעדר עבר פלילי. הנאשם לא הודה במיוחס לו, והוא אכן זוכה מביצוע העבירה כמבצע עיקרי. עם זאת הוא הורשע בסיוע וגם בזה הוא אינו מודה.

11. יש גם לתת את הדעת על עקרון האחידות בענישה, לפיו "יש להחיל שיקוליענישהדומים עלמי שביצעועבירותדומות, ובאותנסיבות (ראו: רע"פ 5619/12 **חמאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.08.13); ע"פ 2400/13 **חמור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.03.14)), ויש להבטיח "קיומו של יחסהולםביןעונשיהםשלשותפיםלאותו מעשהעבירה או פרשיהעבריינית, כך שמדרגהענישה -שביןהשותפיםלביןעצמם - יסקףאתחלקםהיחסי בפעילותהעבריינית" (ע"פ 4597/13 **פיצו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.09.14). וראו גם: ע"פ 6544/16 **ניסנצויג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.02.17)).

12. כאמור, על וחד, לו סייע הנאשם, הושת בגין העבירה של היציאה מחוץ לתחומי ישראל ללבנון עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל, אך יש לזכור כי וחד - הגם שגם לו לא היה עבר פלילי קודם - הורשע לצד עבירה זו בעבירות רבות וחמורות (בכללן, כאמור: ניסיון הצתה, החזקת נשק, 4 עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, 2 עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפיץ, 3 עבירות של התפרעות וגניבה), ועונשו הכולל היה 4 שנות מאסר. פשיטא כי לא ניתן להשית על הנאשם מחצית מהעונש שהושת על וחד, שעה שלנאשם אין כל עבר פלילי, וזו העבירה היחידה בה הורשע, כשכאמור, הוא לא נכח במחנה ולא הוכח כי היה מודע לכל פרטי התכנית של המחנה. בהתאם להוראות חוק העונשין, התשל"ז-1977, נתתי דעתי גם על השפעת עונש מאסר על משפחתו של הנאשם, על שבע נפשותיה, שהנאשם הוא המפרנס היחיד שלה.

13. בנסיבות אלו, אני סבור כי עונשו של הנאשם צריך לעמוד על חודש מאסר שיכול - בשים לב לתקופת המאסר

הקצרה ולכך שהנאשם הורשע אך בסיוע - להיות מרוצה בעבודות שירות ולחילופין של"צ בהיקף נרחב אשר יהיה שקול לעבודות שירות בהיקף של חודש, כאשר לאפשרות השנייה, של של"צ, יש תועלת בכך שהיא אינה פוגעת בפרנסתו של הנאשם וכפועל יוצא מכך בכלכלת בני ביתו הסמוכים על שולחנו, והנאשם יתרום לציבור כתיקון לעבירה שביצע.

14. בשים לב לאמור, ולמכלול הנסיבות לקולא ולחומרא, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 340 שעות של"צ בהתאם לתכנית שהוגשה על ידי שירות המבחן ותחת פיקוחו. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יבצע את השינוי ללא צורך בקבלת אישור בית המשפט.

הובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי השל"צ לשביעות רצון שירות המבחן, בית המשפט יהיה רשאי להפקיע את השל"צ ולהשית עונש אחר במקומו.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור על עבירה לפי החוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) תשי"ד-1954.

ג. קנס בסך של 1,000 ₪ שישולם בתוך 60 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ח, 09 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.